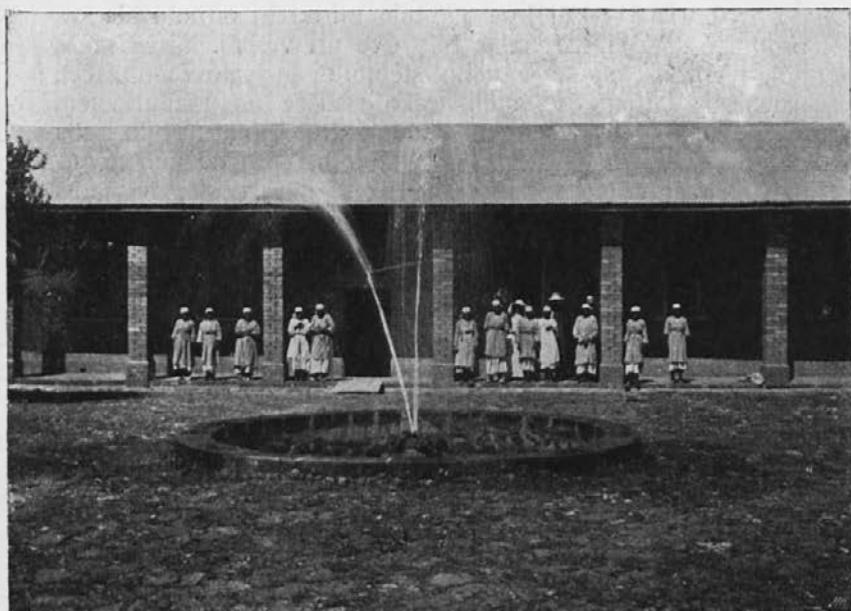

Notranje dvorišče bolnišnice za gobovce v Fianarantsoa.

Na obrežju jezera Leopolda II.¹

(Poročilo o apostolskem potovanju o. Van Houtte, družbe Brezmadežnega Srca Marijinega, generalni voditeljici Družbe sv. Petra Klaverja.)

Dne 15. vinotoka l. l. sta naš misijon ob Leopoldovem jezeru precej pomnožila s svojim prihodom dva nova misijonarja, ki sta prehodila zadnji del svojega potovanja od Hage do Molla sv. Marije v Mayombe pod vodstvom našega visokočastitega o. provincijala. Ker sem moral 18. vinotoka na potovanje, izvolili smo enega izmed novodošlih, o. Eelen, da me spremlja, z namenom, da se seznani z apostolsko delavnostjo ob jezeru Leopolda II.

Istega dne sva se vkrcala pri ugodnem vremenu in po šest- do sedemurni vožnji sva izstopila v Insongu, na severni strani jezera. Selo ni veliko in z zadoščenjem sem lahko konstatiral, da prihaja deset družin in precej veliko število dečkov redno k pouku krščanskega nauka.

¹ Glej zemljevid v „Odmevu“, št. 1., stran 9.

19. vinotoka. Jezero je bilo mirno in odpotovala sva proti Lokangi. Treba je bilo dve uri veslati. Nisva se še dolgo vozila, kar se je nebo stemnilo in valovi so začeli naraščati; veslarji so imeli težko stališče na razburkanem jezeru. „No“, rekel sem mlademu patru, „Vam ni bilo treba dolgo čakati, da se seznanite z jezerom.“ Močno smo se gugali, vendar če so veslarji izurjeni, ni nevarnosti; na jadrnicah, malih ladjicah in slabih čolnih domačinov, pa bi bili gotovo doživeli nevarno vožnjo. Škoda, da imamo sedaj samo eno železno jadrnico. Sedaj, ko nas je pet misijonarjev in se je število krščencev povišalo na 70, bi morala biti vedno po dva na potu na različne strani; le tako bi nam bilo možno obiskati vsak katehumenat po parkrat na leto. Ker se pa moramo vedno po jezeru prepeljevati, sta dve jadrnici v resnici potrebni, in to tem bolj, ker bi se na tako močni ladiji moglo dovažati večina potrebnega gradiva. Eden ali več velikodušnih dobrotnikov, ki imajo nekoliko več kot 1000 frankov na razpolago, bi ne moglo te vsote bolje porabiti. Bi li ne bilo obžalovanja vredno, da bi morali naši misijonarji radi pomanjkanja ene ladje zanemarjati potrebne obiske k mnogim katehumenatom? Pripetilo se je že, da se je upal eden naših misijonarjev na malem čolnu prepeljati čez jezero, ker ni bilo pri rokah jadrnice. Navdušenost za vero je sicer opravičila to drznost, toda državni opravniki so smatrali ta čin za preveliko smelost.

Po tem daljšem presledku se vrnimo zopet k našemu poročilu. Po prevožnji, ki ni bila ravno prijetna za našega novega sobrata, smo srečno dospeli v Lokango. To je velika vas, ki je prva dobila katehista. V pohvalo prebivalstva moramo priznati, da je večinoma zadostila tej milosti. Obhajali so sedem ženitev po domači šegi in mnogo dečkov in deklic se že dve leti v največjo zadovoljnost zelo dobro pripravlja na sveti krst in bodo pred Božičem napravili zadnjo skušnjo v misijonu samem. Zvečer je bilo zbranih dosti poslušalcev pri pouku krščanskega nauka in bili so zelo pazljivi. Tu se kaže v resnici vnetost katehumenov.

Kakor povsod, nahaja se tudi tukaj neka temna točka. Prvi je namreč obiskal Lokango mlad domačin, ki je prišel iz protestantske šole in je hotel med rojaki zasejati seme plevela. Kakor sem že v prejšnjem pismu enkrat namignil, ne najdemo morebiti v celem Kongu okraja, ki bi se za našo katoliško vero bolj zanimal, kakor ta ob jezeru Leopolda II. Pred prihodom katoliških misijonarjev so namreč protestantje obiskali samo okraj Kongo, in naravno je bilo

tam več vasi, ki so imele odzdam protestantske katehete. Kakor bom pozneje omenil, ni bila posledica te propagande napram nam toliko sovražno mišljenje, kakor le mlačnost. — Neki protestantski domačin se je bil naselil v Lokangu in do tedaj je pridobil na svojo stran le nekoliko parov novoljubnih poslušalcev. Kakor povsod na tem potovanju, sem moral tudi tukaj pobijati nesramne laži, katere kujejo in širijo zoper našo sveto vero.

20. vinotoka. Ko sem hodil eno uro peš in potem se še peljal eno uro po jezeru, prišel sem v katehumenat v Lombi. Tukaj imajo ameriški protestantje ob jezeru Tumba katehumenat, ki že dalje časa obstoja. Naše delovanje ni moglo raditega hitro uspevati in morali smo potrpežljivo čakati, tolažeč se z boljšo bodočnostjo. Seveda so prosili naši katehetje, ki niso mogli v začetku nikogar pridobiti za pouk v krščanskem nauku, da bi jih pater prestavil, da bi se otresli prahu nehvaležnega kraja in da bi svojo gorečnost v onem kraju pokazali, kjer bi jih zadovoljnejše poslušali. Toda o. superior se ni udal. Naši katehetje so morali ostati v svoji službi in zdaj imajo okoli sebe 30 poslušalcev, ki so tem gorečnejši, ker imajo premagati več težav. Med njimi se nahajajo tudi dve ali tri ženske, ki hodijo vkljub raznim neprilikam pridno k pouku, med tem ko poučujejo njih može protestantski katehetje. Človek se nehote spomni besed svetega pisma: „Insurget gens contra gentem... et inimici hominis domestici.“ („Narod se bo vzdignil zoper narod... in človekov sovražnik je njegov bližnji.“) In sledečih: „Qui non odit patrem et matrem et uxorem... non est meus discipulus.“ („Kdor ljubi očeta ali mater ali ženo bolj kakor mene, ne more biti moj učenec.“) — S to malo trdnjavo krivoverstva se imamo največ bojevati; s pomočjo božje milosti in naših molitev bo končno vendar zmaga naša. Potolažen in hvaleč Boga za uspeh, ki smo ga dosegli, sem se vrnil zvečer v Lokango.

22. vinotoka. Zapustili smo Lokango in smo se vkrkali v Bolio Yangwo. Tudi tukaj se vidijo sledovi krivoverstva. Mnogo jih pravi: „Mi smo na strani Angležev.“ Vkljub temu se jih udeležuje kakih 40 pouka iz krščanskega nauka. Kakor povsod, se pritožujejo tudi tukaj katehetje, da imajo veliko truda pri krščenju umirajočih. Sovražniki, ki sejejo plevel, so baš povsod razširili mnenje, da prinese krst smrt. Katehete tolažim na vse mogoče načine, posebno še s tem, da bo vkljub vsem težavam ljubi Bog njih trud in delo blagoslovil, oni sami pa lahko upajo na lepo plačilo.

24. vinotoka. Skozi deželo smo se napotili v Bosio; „skozi deželo“, pravim; izraz ni morebiti dober, reči bi moral: peš čez vodo; kajti poldrugo uro smo bredli po vodi in blatu ter zadeli zdaj ob drevesno deblo, zdaj ob korenine, katerih nismo opazili v blatni vodi. Jaz za svojo osebo sem že vaje na taka potovanja po širnem močvirju v okolici jezera in mi niso tuja; moj mlajši sobrat se pa še mora temu privaditi in šaljivo sem mu rekel: „Najprej je bilo naraščajoče jezero med Isongo in Lokango, sedaj pa imamo drugi prizor te tragikomične igre.“ In tako se je končalo to kratko potovanje z veselo šalo.

Tukaj v Bosiji naju je čakal kot v plačilo za trudapolni pot javen naskok na zmoto in krivoverstvo. Neki protestantski katehet se je tu naselil in je imel mnogo poslušalcev. Tudi mi smo poskusili nastaniti tam nekaj katehetov, toda po najslabšem uspehu so prišli ti spreobrnjeneci, ki še niso bili dovolj izurjeni v potrpežljivosti, nazaj k nam in so tožili, da niso po enomesečnem delovanju nikogar pridobili.

Naznanil sem torej poglavarju, da zvečer lahko pridejo one osebe, ki me želijo poslušati. Prišlo je precej veliko število ljudi, sicer bolj iz radovednosti kot iz ukaželnosti; tudi protestantski katehet se je nahajal med navzočimi. Lahko mi je bilo zagovarjati našo sveto vero proti surovemu obrekovanju, s katerim so jo črnili. Ko sem nehal govoriti, mi ni mogel protestantski katehet nič ugovarjati, rekel je samo: „Naši učitelji so nas sem poslali; zakaj pridete vi, da nam nasprotujete?“ In eden izmed njegovih pomočnikov, ki mi je hotel zmagoslavno odgovoriti, je pridal: „Vi pravite, da se katoliški duhovniki ne ženijo, zato mi povejte, kako ste se vi narodili?“ Naši so se začeli sedaj vsi smejati. Ubogi fant je bržčas mislil, da se katoliško duhovništvo podeduje, kakor protestantsko. Morda je imel moj pouk enak uspeh, kakor govor svetega Pavla pred areopagom v Atenah. Protestantje so se vrnili med tihim blebetanjem v svoje stanovanje, drugi pa so pristopili k meni in mi rekli: „Mi vam nismo nasprotni.“ Vendar milost božja prešine onega, kogar Bog hoče in ta večer smo si rekli: „Kdo zna, če jim ne bodo neprijetnosti med potom, katere smo žrtvovali za spreobrnjenje teh ubogih ljudij, v večjo korist kakor vse moje pridige.“

(Konec prihodnjič.)

Misijonski dopisi.

Apostolska prefektura v Liberiji.

O. Ogé iz Lionske misijske družbe, apostolski prefekt Liberije, piše naši generalni voditeljici iz Monrovijske:

Visokorodna gospa grofica!

Kakor sem obljubil, Vam podajem kratek popis mojega zadnjega potovanja v deželo Kroo. Tri tedne je trajalo, bilo je zelo zanimivo in obeta postati nova era uspevanja za do takrat tako nerodovitni misijon Liberija.

V družbi s patrom Cesson sem zapustil 29. mal. travna Monrovijsko in zjutraj prvega vel. travna je pristala naša ladja „Tekla Bólen“ v Sas Townu, na cilju našega potovanja. Don Peter, naš prvi katehumen v tem mestu, nas je sprejel v svojo hišo in nam postregel s sadjem. Po mali južini nas je peljal h kralju in poglavarjem. Njegovo črno veličanstvo in njegovi svetovavci so nas z veseljem sprejeli in nam po kratkem razgovoru prepustili prostor za našo naselitev. Sas Town obstoji iz dveh po 1 km narazen ležečih mest, ki sta ločeni po mali reki, katera daje prebivalcem obeh mest potrebno pitno vodo. Vsako mesto šteje skoro 5000 ljudi. Po končani konferenci z dostojanstveniki v Old Sas Townu smo namerili svoje korake proti New Sas Townu, novemu mestu. Tu nas je čakal enako srčen sprejem in pogovor se je končal z istim uspehom.

To še ni vse! Zvedeli smo bili, da je 6 kilometrov od Sas Towna drugo večje mesto z imenom Baiton. Takoj smo se odločili, dobiti tudi to za svoje namene. Poglavarji so nas sprejeli kakor v triumfu in brez obotavljanja so nam dali razsežno pokrajino na razpolago. Baiton ima svojo važnost ne samo zaradi precejšnjega prebivalstva, ampak tudi zaradi nekaterih večjih vasi, ki se nahajajo v bližini in katerim bomo iz Baitona lahko ustrezali. Ljudje v Baitonu so kakor v Sas Townu naklonjeni in zelo želijo pouka v krščanski veri. V vseh teh krajih bodo naše šole prenapolnjene z otroki. Zdaj se enkrat zdi, da je žetev zrela!

Kaj bomo torej počeli? Moj namen je postaviti v Old Sas Townu prostorno cerkev s šolo, drugo v New Sas Townu in tretjo v Baitonu. V vsakem mestu bomo nadalje napravili hišico v verski preprostosti za misijonarje. Občevanje je lahko, tako da bo en sam duhovnik v vsaki postaji zadosti. Ti duhovniki bodo vzdrževali vsak po enega katehista za pomočnika, katerega bodo posebno poučili, in sicer tako, da bo lahko nadomestoval duhovnika, če bi ta bil odsoten ali bolan.

Koliko nas bodo stale te tri postaje? 20.000 mark bo zadostovalo po našem načrtu za šest poslopij, t. j. za tri stanova-lišča in tri cerkve. Ta vsota obremenja moj račun, ki stoji, tiho povedano, globoko pod ničlo, čeprav z ozirom na poslopja ni previsoka. Ali je zato naš položaj brez upa? Tega ne smem misliti, ker dokler so na svetu velikodušni ljudje, podobni Vam, gospa grofica, tako dolgo je usoda Afrike v dobrih rokah.

Naše tri cerkve trebajo patrona. Če želi kaka pobožna duša ovekovečiti spomin na dragega sorodnika ali prijatelja, to lahko stori, če imenuje patrona tega sorodnika ali prijatelja za patrona ene izmed naših cerkev. To doseže z miloščino 5000 mark ali večjega dela te vsote. Pa tudi najmanjši dar se hvaležno sprejme.

Kako so se razdelili naši darovi l. 1911.

Tisočkrat hvala Bogu! Čudež mane, če smem tako reči, se je tudi v preteklem letu ponavljal. Božja previdnost nam je pošiljala kruh z neba za misijonarje in zamorce v obliki vedno obilnejših darov. Ta razdelitev izkazuje okroglo **67.000 K več** ko lani, kar je vsoto razdeljenih darov vzdignilo od 215.000 K na **282.000 K**. Komu gre hvala za ta čudoviti prirastek? — Gotovo ne prirastku Družbinih udov, posebno zunanjih in notranjih udov ne, ker ta nikakor ni sorazmeren rastočemu delu, tako da smo v občevanju z našimi dobrotniki in prijatelji večkrat prisiljeni, zakesniti se z dostojnimi zahvalnimi pismi. (In tukaj srčno prosimo odpuščenja.) Komu torej? — V prvi vrsti, kakor smo že zgoraj rekli, delivcu vsega dobrega, ljubemu Očetu v nebesih. V drugi vrsti pa trdni veri in gorečnosti naših dobrotnikov in prijateljev, ki edino Bogu na ljubo delajo in darujejo za misijone, vključno mnogim sitnostim in nasprotstvom, in ki ne čakajo na zahvalna pisma in besede in le tja gledajo na knjigo življenja, kjer so njihova imena z zlatimi črkami vpisana. O zato, ljubi prijatelji, ne odnehajte, prosim vas prav pristrčno, udeleževati se tega podjetja vere z vašimi molitvami, z vašo delavnostjo, z vašimi žrtvami in celo — če bi Bog hotel — z žrtvijo vaše lastne osebe. Potem bo Družba svetega Petra Klaverja lahko vedno več storila za Afriko, in v isti meri bo mogoče tudi vedno več duš pridobiti za nebo. „Domine, da nobis animas!“ „Gospod, daj nam duš!“

M. T. Ledóchowska.

Kako je razdelila Družba sv. Petra Klaverja misijonske doneske iz l. 1911.¹

Družba	Vikarial ali prefektura		Skupna vsota v kronah
B eli očetje Lavigeres	Apost. vik. francoski Sudan	4.—	
	Apost. vik. Zgornji Kongo	2.982·96	
	Apost. vik. Severna Viktorija		
	Nyanza	9.874·74	
	Apost. vik. Južna Viktorija		
	Nyanza	4.801·60	
	Apost. vik. Unyanyembe	2.657·27	
	Apost. vik. Tanganjika	1.905·08	
	Apost. vik. Nyassa	1.539·61	
	Apost. prefektura Gardaja	1.071·09	
	Provincijalna hiša v Trierju	117·50	
	Tovorni stroški	62·99	25.016·84
Očetje od Sv. Duha	Apost. vik. Senegambija	231·53	
	Apost. pref. Franc. Gvineja	135·75	
	Apost. vik. Sierra Leone	635·80	
	Apost. pref. Spodnji Niger	768·57	
	Apost. vik. Gabun	15·90	
	Apost. vik. Loango	3.304·10	
	Apost. vik. Ubanghi	1.094·36	
	Apost. pref. Ubanghi Chari	2.966·09	
	Apost. pref. Spodnji Kongo	4.329·27	
	Apost. pref. Zgornja Zimbe- bazijska	3.444·64	
	Misijon Kunene (Hvila)	55·76	
	Misijon Lunda	5.958·58	
	Apost. vik. Sev. Madagaskar	48.—	
	Apost. vik. Severni Sansibar	688·41	
	Apost. vik. Bagamoyo	5.767·32	
	Apost. vik. Kilimandjaro	5.347·17	
	Za nakup reči in tovarne stroške	886·61	35.677·86
Očetje Družbe Jezusove	Apost. vik. Central-Madaga- skar	3.411·50	
	Apost. pref. Rodezija	4.061·96	
	Misijon ob portugalsk. Zam- beziju	6.883·63	
	Zambezi-misijon (Lufundza)	20.881·75	
	Tovorni stroški	433·80	35.672·64
	Prenos		96.367·34

¹ Tej vsoti so prišteti tudi mašni štipendiji.

Družba	Vikariat ali prefektura	Skupna vsota v kronah
Sinovi Najsv. Srca	Prenos	96.367'34
	Apost. vik. egipt. Sudan Za „Delo Odrašenikovo“	3.945'86 6'60 3.952'46
Frančiškani	Apost. pref. Tripolis	68'14
	Misijon v Zgornjem Egiptu	2.638'68
	Misijon v Mozambiku	3.506'53
	Tovorni stroški	26'28 6.239'63
Kapucini	Apost. vik. Eritreja	5.526'09
	Apost. vik. Gallas	3.742'93
	Misijon Somalijev	3.763'42
	Škofija Port-Lui Tovorni stroški	1'92 11'12 13.045'48
Benediktinci	Apost. vik. Dar-es-Salaam	1.289'87
	Apost. pref. Severni Transval	2.076'04 3.365'91
Družba Božje besede (Steyl)	Misijon ob portugalsk. Zam- beziju	2.016'76
	Misijonska hiša Sv. Gabriel	2'40 2.019'16
Pobožna misij. družba (Palotinci)	Apost. vik. Kamerun	3.348'35
	Misijonska hiša Limburg	2'—
	Tovorni stroški	267'11 3.617'46
Oblati Marije Brezm.	Apost. pref. Spodnja Cimbe- bazija	2.306'68
	Apost. vik. Natal	4.998'76
	Apost. vik. Bazuto-dežela	3.012'63
	Apost. vik. Kimberley (Oranje)	4.061'92
	Tovorni stroški	113'06 14.493'05
Oblati sv. Frančiška Saleškega	Apost. vik. reka Oranje	3.005'—
	Apost. pref. Vel. Namaka-dež. Provincijalska hiša na Dunaju	6.052'21 1.203'75 7.255'96
	Tovorni stroški	4'50 10.265'46
	Apost. pref. Liberija	2.763'15
Lijonska misijonska družba	Apost. pref. Breg slonove kosti	4.553'41
	Apost. vik. Zlato obrežje	1.364'76
	Apost. vik. Dahomey	1.839'07
	Apost. vik. Benin	2.655'59
	Apost. pref. Zgornji Niger	4.177'23
	Tovorni stroški	108'66 17.461'87
Lazaristi	Apost. vik. Abysinija	4.372'33
	Apost. vik. Južni Madagaskar	45'97
	Tovorni stroški	56'02 4.474'32
Očetje Brezmad. Srca Mar. (Scheut)	Apost. vik. Belgijski Kongo	2.757'91
	Apost. pref. Zgornji Kassai	3.383'97 6.141'88
	Prenos	181.444'02

Družba	Vikariat ali prefektura		Skupna vsota v kronah
Premonstratenci	Prenos Apost. pref. Uélé		181.444·02 1.988·56
Mašniki Srca Jezusovega	Apost. vik. Stanleyevi slapovi . . .	. . .	2.279·73
Misijonska družba sv. Jožefa (Mill-Hill)	Apost. vik. Zg. Nil (Uganda) . . .	. . .	4.680·76
Misjonarji Mariannhill	Prokura Linc (za Mariannhill) . . .	. . .	218·96
Očetje iz Montforta	Apost. vik. Shiré	. . .	1.624·41
Misjonarji de la Salette	Misijon v apost. vik. centralni Madagaskar		2.500·65
Misjonarji della Consolata	Apost. vik. Kenija	. . .	1.897·48
Sinovi Brezmad. Srca Marijinega	Apost. vik. Fernando Poo	. . .	1.936·75
Trinitarci	Apost. pref. Benadir	. . .	2.023·66
Jožefinci	Misijon v Bengasi (Tripolis)	. . .	1.678·85
Bratje Maristi	Misijon v Rimu (v deželi Basutov)		5·90
Misjonarji svetne duhovščine	Misijon visokoč. o. Franca Mayr (Rhodesia)	. . .	245·25
Bele sestre N. Lj. G. v Afriki	Misijon v Rubagi (Gornja- Viktorija-Nyanza)	4·—	
	Misijon v Issavi (Juž. Viktorija- Nyanza)	1.067·75	
	Misijon v Agikuyu (Sanzibar) Za tovarne stroške	503·83 4·90	1.580·48
Črne sestre N. Lj. G. v Afriki	Severna Viktorija-Nyanza	1.000·—	
	Južna Viktorija-Nyanza	1.000·—	
	Misijon v Utinka (Tanganjika)	200·—	2.200·—
Dominikanke	Misijon v Iceli (vzhod. Rtič)	265·78	
	Misijon v Dundée (Natal)	528·80	794·58
	Prenos	. . .	207.100·04

Družba	Vikariat ali prefektura	Skupna vsota v kronah
Sestre dragocene Krvi	Prenos	207.100'04
	Mis. v Manderi (Bagamoyo)	27'—
	Misijon v Kiboscho (Kilima- ndjaro)	764'71
	Misijon v Neukölnu (Kilima- ndjaro)	9'60
	Misijon v Centocov (Natal)	500'—
	Misijon v Mariannhill (Natal)	3'54
	Tovorni stroški	89'80
		1.394'65
Sestre N. Lj. G. Apostolov	Misijon v Porto Novo (Da- homey)	198'88
	Mis. v Abomey-Calavi (Da- homey)	151'70
	Mis. v Catonou (Dahomey)	836'27
	Mis. v Assabi (severni Niger)	347'75
		1.534'60
Oblatinke sv. Frančiška Saleškega	Misijon v Pelli (reka Oranje)	766'63
	Misijon v Matjeskloofu (reka Oranje)	500'—
	Za nakup reči in za tovarne stroške	99'31
		1.365'94
Sestre božje Previdnosti	Misijon v Betafo (centralni Madagaskar)	4'—
	Misijon v Ambatolampy (cen- tralni Madagaskar)	1.820'66
	Misijon v Arivonimamo (cen- tralni Madagaskar)	1.037'89
		2.862'55
Sestre N. Lj. G. Namurške	Mis. v Nlemfu (Belg. Kongo)	412'29
	Mis. v Kisantu (")	52'75
		465'04
Sestre sv. Jožefa Kliniškega	Misijon v Loangi (francoski spodnji Kongo)	1.908'55
	Misijon v Landani (portu- galski spodnji Kongo)	1.611'14
	Misijon v Ambohipo (cen- tralni Madagaskar)	422'86
	Misijon v Boromi (Zambezi)	951'—
	Misijon v Lufundei (Rhodesia)	977'76
	Tovorni stroški	19'47
		5.890'78
Avguštinke	Misijon v Pietermaritzburgu (Natal)	924'18
Frančiškanke v Kalé	Mis. v Hararu (dežela Gallas)	777'94
	Prenos	222.315'72

Družba	Vikariat ali prefektura	Skupna vsota v kronah
Sestre v Dunbrody	Prenos Mis. v Dunbrody (vzhodni Kap)	222.315-72 716-75
Ple Madri della Nigrizia	Misijon v angleškem Sudanu Materna hiša Verona Tovorni stroški	1.300-85 192- 31-91
Palotinke	Materna hiša v Limburgu za mis. Dschang (Kamerun) . Tovorni stroški	200- 9-50
Usmiljene sestre v Gentu	Materna hiša Gent (za Bel- gijski Kongo)	434-63
Usmiljene sestre sv. Vincencija	Misijon v Farafangani (južni Madagaskar)	692-42
Franciškanke misijon Marijin	Misijon v Emoyeni (Natal)	792-08
Franciškanke v Mill-Hill	Mis. v Nsambya (zgornji Nil) Mis. v Nagalami (zgornji Nil)	139-86 750-—
Sestre dobre in neprest pomoči	Mis. v Rose-Hill (Port-Louis)	516-75
Misijonske sestre v Mencingen-u	Misijon pri sv. Gabrielu (de- žela Basutov)	720-42
Za en misijon	Po volji svetega Očeta	4.016-75
Afriške družbe	Marijino društvo v dunajski nadškofiji	38-70
Družba sv. Petra Klaverja	Intencije za maše	16-78
Nabirki sv. treh kraljev	So se izročili kongregaciji de Propaganda fide	162-70
Različni misijonski izdatki	Nakupilo se je paramentov, bogosluznih predmetov in drugih reči, tiskovin za mi- sijonsko propagando itd.	19.932-12
Ustanovna mesta	Za črne semeniščnike	26.210-07
Ustanovno mesto	Za zamorske otroke	3.000-—
Ustanova	Za krščence	200-—
Skupna vsota v kronah		282.390-01

Rim, dne 31. sušca 1912.

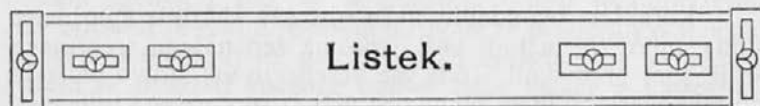
Zapiski Družbe sv. Petra Klaverja.

Podružnica Dunaj. 25. svečana. Velika afrikan-ska dobrodelna veselica, ki se je vršila tega dne pod pokroviteljstvom Njene c. in kr. Visokosti gospe nadvojvodinje Marije Kristine, je krasno uspela. Cvetlične dvorane vrtnarskega društva je izpremenil marljivi slavnostni odbor v veliko afrikansko selo, po katerem se je sukalo na stotine zamorcev in zamork v pravih afrikanskih originalnih nošah. Bilo je tudi tukaj veliko število čedno ozaljšanih šotorov in bogato založenih paviljončkov, srečolov, bazar, gledališče, žoganje, kegljišče, velika kad z vodo, kjer se je lahko ribarilo, uganjale so se šale, burke, nahajali so se umetni piskači, v zgornjih dvorinah je bila vojaška godba strelcev, v podzemlju je igral priljubljen dunajski kvartet svoje melodije, — skratka, za zabavo je bilo obilno preskrbljeno. Posebno pa je povzdignila slavnost prisotnost mnogoštevilnih članov dvora in aristokratov, toda tudi zastopnikov visokočastite duhovščine ni manjkalo. Kot prva od dvora je prišla kmalu potem, ko se je slavnost pričela, visoka pokroviteljica Njena c. in kr. Visokost gospa nadvojvodinja Marija Kristina, v spremstvu svojih otrok nadvojvode Bogomira in nadvojvodinje Helene in dvornice grofice Coreth, medtem ko so prišli še pozneje popoldne: Njihove c. in kr. Visokosti gospa nadvojvodinja Marija Valerija z nadvojvodinjo Elizabeto, nadvojvoda Peter Ferdinand, nadvojvodinja Marija Annunciata, nadvojvodinja Blanka s hčerami, nadvojvodinjami Marijo Dolores, Marijo Annunciato in Margareto, gospod nadvojvoda Maks, velika vojvodinja Alice iz Toskane s hčerami, nadvojvodinjami Margareto, Germano in Agnes, princ Avgust iz Koburga s soprogo, nadvojvodinja Karolina, Izabela, španska princesinja, princesinja Ivan Georg iz Saksionskega itd. itd. Da je bil pri tako velikanskem uspehu čisti dobiček za uboge afrikanske misijone znaten, ni treba posebej omeniti.

Krakovska podružnica. 9. sušca. V natlačenopolni dvorani se je zbrala danes najodličnejša družba misijonskih prijateljev v Krakovu in z veliko napetostjo poslušala nad eno uro trajajoč govor ravnokar z misijona Zambezi se vrnivšega preč. o. Hankiewiczza S. J. Uspeh govora se je pokazal takoj po predavanju v darežljivosti navzočih; upamo pa tudi, da bo vtis, ki so ga dobili pri predavanju, učinkoval tudi zanaprej.

Rim. 18. sušca. Danes je imel prevzvišeni škof Augonard, naslovni škof Sinidski in apostolski vikar francoskega

Gorenjega Kongo, v centralni hiši naše Družbe jako zanimivo predavanje v francoskem jeziku o svojem nad tridesetletnem delovanju med divjimi narodi v Kongu. Shod je počastil s svojo navzočnostjo Nj. prevzvišenost gospod kardinal Cassetta, protektor Družbe. Z njim so bili: msgr. Dontenwill, generalni predstojnik oblatov Brezmadežnega spočetja, prevzv. škof Tarbeški, msgr. Schöpfer, belgijski minister pri sv. očetu, Nj. eksclenca baron pl. Erp, rektor belgijskega kolegija, msgr. T'Serclaes itd. Med drugimi odličnimi osebami smo še opazili generala servitov, o. Luchesija, generala duhovnikov Srca Jezusovega, o. Dehona, kneza Rospigliosi, baroneso pl. Erp, grofinjo de la Baume du Puy-Montbrun, lorda in lady Greville in mnogo drugih, katerih imen si nismo zapomnili.

Povest o srebrnjaku, ki bi bil rad šel v Afriko.

(Dalje.)

„Ne morem. Čez eno uro je seja društva za varstvo živali, jaz sem tako častihlepen, da hočem veljati za vnetega uda, bom tudi imel (tu se je slišalo rahlo kašljanje) kratek govor. Pa če nimaš boljšega načrta, pridi danes zvečer v prater. Bomo večerjali pri Žoherju. Bomo katero razdrli.“

„Dobro, velja. Torej na svidenje!“

Koraki so se oddaljili, pa se hitro spet bližali. Naš srebrnjak je spet strigel z ušesi — o! in kako je poskočil naenkrat barometer njegovih afriških nâd seveda, nato je tem globokeje padel. „Poslušaj, Rudi, še eno besedo. Ti veš, ni moja navada — pa za lepe oči grofice B. se marsikaj stori. Nekaj časa sem je ona in ž njo en del našega društva kar navdušen za Afriko. Radi bi menda vse zamorce kar čez noč oprostili in izpreobrnili in cele legije misijonarjev preskrbeli. Zakaj ta naglica, ne vem — toda h koncu! — Pa mi je torej mala grofica vsilila nabiralno polo, in jaz ji naj nabiram udov za neko ravnokar ustanovljeno misijonsko društvo, prispevek je eno krono, toda zavoljo lepšega se da pač najmanj en goldinar. — Te smem vpisati?“

„Ljubi prijatelj!“

„Že vem, kaj češ odgovoriti — toliko društev, družabnih obveznosti itd. — tudi najlepši dohodki bi ne zadostovali. Poznam to po sebi.“ — „Res je. Zato sem si vzel za princip, ne več pristopiti k nobenemu novemu društvu, naj bo njegov namen še tako lep. Tudi dobrotelost ima svoje meje. To smo dolžni sebi in — potomcem.“ (Tu se je slišal vzdih, kakor da bi prišel iz grla ubogega daritvenega jagnjeta). — „No, no. Da ovržeš svoje principe, te nočem zapeljevati. Imaš skoro prav. Torej brez zamere. Vprašal sem te, in več ne morejo zahtevati od mene dobre dame. A propos! Ne pozabi, da se jutri pri B. obhaja god. Skrbi za svoj spomin, pravijo, da se bodo prihodnjo zimo ženili. In zdaj servus! Danes večer!“

„Danes večer!“

Koraki so se oddaljili in se niso več slišali iz splošnega šuma množice in tudi voz, oziroma žep našega srebrnjaka se je spet premaknil. Toda vse veselje in vsa dobra volja je po ravnokar opisanem pogovoru ušla iz srca našega prijatelja. Kakor svinec je ležalo na njegovih blagih prsih. Ko bi bil pač pri nagovoru prijateljevem mogel skočiti iz žepa svojega, principom zvestega gospodarja! Tako ga je pa čut slabosti bridko skelel.

Zmešan od bolečine se za druge dogodke nič več ni zmenil in se je zbudil iz svojega spanja šele, ko ga je v globočini gondole pošegetal po nosu omamljiv duh rož, zvončkov in drugega grmičja. Stopil je k okencu in temne slutnje so se ga polastile.

Njegov gospodar se je spustil v šaljiv pogovor z neko cvetličarko. Pred njim na mizi je ležal krasen šopek iz prej imenovanih cvetic.

„Koliko sem dolžan?“ je bilo slišati nazadnje.

„Dvajset goldinarjev, milostni gospod!“

„To je pa preveč, gospodična!“

„Gospod ne dobi takega šopka nikjer bolj poceni. Zato pa ima gospod tudi imeniten prezent. Tu se že more nekaj goldinarjev pognati.“

Ta logika je kupca prepričala. Vzdihujoč (kajti res ni prijatelj nepotrebnih stroškov) je segel v žep, da plača — in kako se je tresel naš ubogi srebrni junak v bojazni, da bi ga ne potegnil vun. Kajti prehod v last cvetličarke je smatral v svoji neizkušnosti za konec vseh svojih afriških upov. Ko bi bil takrat slutil, da bo moral še veliko globokeje pasti, da bo potem ravno od tam, kakor ptič feniks, zletel nasproti svojemu visokemu cilju!

Mož principov je ril nekaj časa po mali družbi srebrnjakov, jih je štel med prsti, pa si je hitro premislil in je potegnil iz denarnice dva desetaka, od katerih se je poslovil z ljubečim pogledom. Naš srebrnjak se je nekoliko oddahnil.

„Hvala lepa. Smem šopek kam poslati?“

„Ni treba. Si moram tako naročiti voz, ker sem že truden od hoje in zdravnik me je svaril pred telesno prenapornostjo.“ (Duševne — če ne računamo bolj mehaničnega pisarniškega dela — se najbrže ni bilo bati.) „Tako lahko šopek sam gredoč oddam. Zdravi, ljuba gospodična. — He, fijaker!“

Fijaker, ki je ravno hotel na voznem stopalu použiti svoje kosilo — par vročih frankfurterc —, je porinil pri pogledu na imenitnega gosta naglo klobase, morsko redkev in rumeni zavitek v žep, se je služabno odkril in odprl voz. Naš birokrat je vstopil previdno, da ne bi poškodoval lepega šopka v svoji roki in ga je položil zraven sebe na sedež. Potem je povedal kočijažu naslov neke palače v Gosposki ulici. Konj se je vzdramil, zdrdralo je v hitrem tempu, kakor znajo le dunajski kočijaži. Naš mož principov si je medtem — mogoče, da bi svoje malo upadle življenske moči zopet obnovil — nažgal smodko prve vrste. Ni bil razkošnej in ne veseljak v slabem pomenu besede — toda fine cigare, to je bila pač njegova slaba stran. Kdo bi mu hotel to zameriti? Saj si je lahko privoščil.

Toda poglejmo spet za našim srebrnjakom. Ta se je čisto skromno stisnil v najglobokejši kot svoje gondole, oziroma žepne gube, in najrazličnejša premišljevanja so se drvila po njegovih srebrnjaških možganih. Po vsem, kar je bil zadnje pol ure videl in slišal, je barometer njegovih blagih želj padel globoko pod ničlo. Pa vseeno mu ni popolnoma upadel pogum in — oprt na svojo izkušnost po zadnjem pogovoru — je upal, da bodo le mogoče kdaj lepe oči kake navdušene častilke Afrike magnet, ki ga potegne iz žepa principom zvestega moža za njegov poklic. Pa nov uničujoč udarec naj bi otemnil tudi ta njegov zadnji žarek upanja!?

Naenkrat se voz ustavi. Gospod se graciozno vzdigne vun, naš srebrnjak gleda ob palači navzgor, kakor da bi hotel tam gori za težkimi zavesami najti oko rešiteljice — tu — naenkrat se naš aristokratski prijatelj čuti vzdignjenega iz svoje mehke gondole. Eno minuto pozneje — ga je zgrabila trda koščena roka in ga spustila neusmiljeno v široko žrelo, ki je s svojim žgočim duhom spominjalo na kako beznico najnižje vrste. Temu primerna je tudi družčina, ki se tu

najde: obdrgnjene dvajsetice in desetice, v katerih obrazu je naš srebrnjak, ves rdeč od sramu, videl svojo spačeno podobno. In ni še dosti — tudi cela kopica preprostih štirjakov, neprijetno dišečih in umazanih, se gnete proti srebrnjaku. Našemu ubogemu prijatelju se stemni pred očmi. Njegovi pojmi se mešajo: cigare, cvetličarka, Afrika in Frankfurtarce, vse te slike vihrajo brez reda po njegovi glavi — in preden si je bil čisto na jasnem, kako je prišel v posest častivrednega dunajskega fijakerja, je od razburjenosti omedlel.

(Konec prih.)

Nov način.

Veliko jih je, ki ne morejo darovati misijonom denarja, imajo pa priliko zbirati obrabljene znamke. Mi moremo porabiti vse znamke in obrniti skupiček v prid misijonom. Zbirajte zato pisemske znamke, rabljene in nerabljene, avstrijske, nemške in inozemske sploh, stare in nove, posamezne in urejene v albumu, samo **cele** morajo biti. V marsikteri hiši se še dobe stare znamke, ta ali oni župnik ali uradnik jih more veliko in dragocenih najti med starimi pismi in listinami. Učitelj in učiteljica moreta k nabiranju znamk bodriti šolsko mladino, trgovec in trgovka moreta veliko koristiti dobri stvari.

Zbirajte torej znamke in pošiljajte jih našim filialkam. Kdor pa bi rad znamke kupil ali zamenjal, naj se obrne na osrednje vodstvo: **Solnograd**, Dreifaltigkeitsgasse No. 12, (Avstrija.)

Popolni odpustek,

ki ga lahko dobijo udje Družbe sv. Petra Klaverja meseca rožnika.

Dne 11. rožnika, na praznik sv. apostola Barnaba.

Dne 29. rožnika, na praznik sv. apostolov Petra in Pavla.

Pogoji: Vreden prejem zakramenta sv. pokore in presv. Rešnjega Telesa, obiskanje cerkve in molitev po namenu sv. očeta za razširjanje sv. vere.

Ponatis člankov iz „Odmeva iz Afrike“ ni dovoljen, ponatis misijonskih pisem in poročil le z natančnim podatkom virov.